

Capella de Sant Roc
Del 22 de febrer al 6 d'abril de 2008

“Encara estic viu”

Jordi Boldú rendeix un homenatge a tots els habitants de Valls que han volgut esdevenir protagonistes de la present publicació mitjançant l'acte de fer pública la data del seus naixements. Aquest, però, suposa la conseqüent predisposició a rebre de bon grat les felicitacions insospitades a què pot donar lloc la difusió de similar engruna d'intimitat.

Citant Gabriel Ferrater pel que fa la concepció del món com un teixit de persones en constant ampliació, en Jordi inicià l'any 2000 *Amistats nuades* -edició de 1.000 postals que envia a totes les persones que conformen el seu cercle de coneixences, així com les noves incorporacions al mateix-. Més endavant, i en un intent de cartografiar també els teixits d'indrets més o menys aliens, ha realitzat diversos projectes en els quals ha inclòs tots els noms de pila dels habitants censats en una població. Aquest és el cas de *Voto per tu* -Banyoles, 2001-, *Tramesa postal* -Altafulla, 2003- o *Vota't a tu* -on els noms dels riudebitllencs protagonitzaven la imatge de la festa major de l'any 2003-.

En la mateixa línia proposà *25.011 ànimes? Primera col·lecció pública d'aniversaris de la gent de Valls*, amb la intenció de recopilar, inventariar i publicar les celebracions natalícies que se succeeixen a la localitat durant els 365 dies de l'any. Tot i així, la negativa de cessió del cens per part del consistori sumada a la dimensió de la població escollida en aquesta ocasió van condicionar la metodologia, imperfecte des de bon començament, de recollida de dades: una campanya en paral·lel, coincidint amb la diada electoral del 9 de març del 2008, per portar a terme l'acció pública, gairebé desmesurada, de demanar a cadascun dels vallencs l'autorització per publicar el seu natalici. Procediment que propicia la tensió entre el desig d'acumulació obsessiva i classificació de la totalitat (o la major quantitat possible) d'aniversaris, enfront la consciència d'impossibilitat d'un arxiu exhaustiu. Tot plegat, una paradoxa que Derrida anomenà el "mal d'arxiu": l'esforç estèril per registrar allò gairebé inabastable.

A més a més, aprofitant la instal·lació i acció generades a i des de La Capella de Sant Roc amb motiu de l'esmentada recollida d'aniversaris, Jordi Boldú va fer pública per primera vegada la seva personal i inacabable col·lecció que començà, ja fa anys, amb l'objectiu de provar de recordar i felicitar cada dia de l'any a un amic, amor, familiar, etc. Senzill, però no allunyat de referents conceptuals, fa front, amb aquesta acció diària a la qual convida ara a tots els habitants de Valls, a la doble mort que consigna Christian Boltanski (la defunció i l'anonimat), per tal d'infondre més vida a la vida (la naixença i el record de l'aniversari). D'altra banda, aquest és alhora el propi "encara estic viu" on kawarenc que l'artista fa arribar anualment i puntual als membres del seu teixit particular.

Cèlia del Diego Thomas

NOTA

Aquest full recull tots els aniversaris i tots els noms dels 1511 vallencs i vallenques, i també de totes les persones que han volgut sentir-se de Valls per un moment. Des del primer dia, que es va obrir la recollida d'aniversaris a la Capella de Sant Roc, i fins quasi avui mateix, ens han arribat tots els que aquí hi són. Es podria dir que aquesta és la primera, i de moment única, col·lecció pública d'aniversaris de la gent de Valls. I com a col·lecció que és té la sort de ser imperfecta perquè porta, també ben dins, més d'una limitació: és impossible fixar el moviment de la gent que viu a Valls (a primers d'any a Valls hi havia censades 25.011 persones i a finals de setembre n'hi havia ja 25.319); hi són potser els que el cens de Valls diu que no ho són i hi falten els que potser hi haurien de ser (afortunadament, i malauradament també, un cens, amb tota la seva voluntat de fixar les pistes d'una vida, no podrà dir mai qui és de veritat d'un lloc i qui no ho és); amaga més d'un error que ens agradaria que no hi fos (les nostres cal·ligrafes sovint són difícils de desxifrar més enllà dels ulls més coneeguts, la nostra memòria també és limitada, la concentració també es distreu...). Així potser només és una llavor de col·lecció per un altre dia ser ben diferent. Quan vam començar a imaginar-la, volíem que aquesta fos perfecta i ens hagués agradat que a la Capella de Sant Roc i en aquest paper hi fossin tots, tots, els noms de la gent de Valls. Ara tenim aquesta col·lecció que ens agrada molt perquè hi són sobretot els que hi han volgut ser. I mentre, evidentment, continuarem imaginant les altres formes de millorar-la, per tornar a dir la grandesa i la petitesa de cada un dels aniversaris que la conformen, la seva intimitat tan pública i la seva fragilitat tan carregada de potència. Des d'aquí volem demanar disculpes a tots aquells noms que s'han trobat mal escrits o fora de lloc (tot i que s'han intentat respectar al màxim les lletres i els dies triats) i sobretot, des d'aquí també, volem agrair, a tots i cada un dels noms que són impresos, el voler ser-hi i el fer possible aquest altre experiment artístic i vital. Per molts anys!

Jordi Boldú
octubre de 2008